

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/2/2026
Identifikačné číslo spisu:	1321201709
Dátum vydania rozhodnutia:	13.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1321201709.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Ivany Nemčekovej, v spore žalobcu EZ - ELEKROSYSTÉMY Trading, s.r.o., so sídlom Vlčie hrdlo 60, Bratislava, IČO: 36 779 539, právne zastúpený Advokátska kancelária DANUVIUS s.r.o., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO: 54 017 769 proti žalovanému Craft coffee, s. r. o., so sídlom Potočná 8204/19, Bratislava, IČO: 46 479 783, právne zastúpený Advokátska kancelária AMODOS s.r.o., so sídlom Hálova 1081/8, Bratislava, IČO: 51 415 097, o zaplatenie 10 309,81 eur s príslušenstvom, konajúc o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/181/2024-210 zo dňa 14.05.2025, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

Žalobca m á n á r o k voči žalovanému na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Konanie na súde prvej inštancie

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“), rozsudkom č. k. 26Cb/93/2021-162 zo dňa 24.04.2024 rozhodol tak, že prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 8 804,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo žalovanej sumy od 03.11.2020 do zaplatenia, druhým výrokom vo zvyšku konanie zastavil a tretím výrokom žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia žalovanej sumy a zákonných úrokov z omeškania titulom nezaplatenej faktúry v zmysle zmluvy o dielo. Žalobca ako zhotoviteľ diela vystavil žalovanému ako objednávateľovi diela faktúru za elektromontážne práce. Žalovaný napriek výzvam zo strany žalobcu faktúru neuhradil.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že z dôvodu absencie písomnej formy zmluvy súd vychádzal predovšetkým z tvrdených skutočností strán sporu. Medzi stranami nebola sporná

existencia ústnej dohody na vykonanie elektroinštalačných prác na základe cenovej ponuky zo dňa 21.08.2020 za cenu 8 804,82 eur bez DPH. Spornými boli námietky žalovaného, že dielo nebolo vykonané riadne, ako aj výška uplatneného nároku. Súd na pojednávaní dňa 24.04.2024 uplatnil zásadu koncentrácie konania a na ďalšie skutočnosti uvádzané žalovaným v písomnom podaní zo dňa 17.04.2024 neprihliadal. Žalovaný bol poučený v súlade s § 153 v spojení s § 149 CSP. Uviedol, že nárok na zaplatenie ceny diela môže vzniknúť aj inak, než jednoduchým odovzdaním diela. Zo znenia ustanovenia § 548 ods. 1 ObZ vyplýva, že objednávatel' diela je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu v čase dohodnutom v zmluve. Strany sporu si osobitne nedohodli podmienky a odsúhlasenie zrealizovania prác objednávatel'om. Žalovaný až vo svojom vyjadrení zo dňa 17.04.2024 pred súdom uviedol, že podmienkou bol súpis vykonaných dodávok a prác, preberací a odovzdávajúci protokol, kópia stavebného denníka a revízná správa elektroinštalácie. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že ak žalobca mal vykonať aj odbornú skúšku, uvedené nebolo vôbec namietané, žalovaný nepreukázal kedy, komu a či vôbec reklamoval vady diela. Pre riadne ukončenie diela ako jednej z podmienok vykonania diela postačí ak, zhotoviteľ pri vykonávaní diela postupoval odborným spôsobom tak, aby výsledok diela zodpovedal tomuto postupu. Právo na zaplatenie ceny za dielo vznikne nielen vtedy, keď bolo dielo vykonané bez väd, ale aj vtedy, ak objednávatel' prevzal dielo, ktoré vykazovalo vady, pokiaľ medzi stranami nie je dohodnuté inak.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 536 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj len „ObZ“), nárok žalobcu v sume 8 804,82 eur s príslušenstvom považoval za dôvodný, a preto jeho žalobe vyhovel. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, priznal súd v súlade s § 365 a § 369 ObZ žalobcovi zákonný úrok z omeškania. Vo zvyšnej časti (1 504,99 eur) súd konanie zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby.

Konanie na odvolacom súde

5. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, o ktorom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 3Cob/181/2024-210 zo dňa 14.05.2025 rozhodol tak, že prvým výrokom rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, druhým výrokom odvolanie žalovaného proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie odmietol a tretím výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

6. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že sa v zásade stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože vo výrokoch vykazuje známky vecnej správnosti. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uviedol, že súd prvej inštancie správne ustálil, že strany sporu uzatvorili medzi sebou zmluvu o dielo podľa ustanovenia § 536 a nasl. ObZ, kde žalobca bol zhotoviteľom diela a žalovaný objednávatel'om diela. Zmluva medzi stranami sporu bola uzavretá v ústnej forme. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný cenovú ponuku odsúhlasil, žalobca realizoval dielo a na tomto základe vystavil žalovanému faktúru č. 20205036 na sumu 10 309,81 eur, splatnú dňa 02.11.2020, ktorú napriek výzvam žalovaný neuhradil. V priebehu konania žalobca zobral žalobcu v časti istiny vo výške 1 504,99 eur späť a predmetom sporu zostal peňažný nárok vo výške 8 804,82 eur (zhodne s odsúhlasenou cenovou ponukou).

7. V nadväznosti na to skonštatoval, že súd prvej inštancie náležitým spôsobom zistil a mal za riadne preukázané, že žalobca predmet diela vykonal a vznikol mu nárok na zaplatenie ceny. Strany sporu si osobitne nedohodli ďalšie zmluvné podmienky a žalovaný si vady diela u žalobcu neuplatnil. Argument žalovaného, že k vykonaniu diela nedošlo, nakoľko neoddeliteľnou prílohou faktúry mal byť súpis prác a služieb, je v danom prípade irelevantný, nakoľko nebola preukázaná takáto dohoda medzi zmluvnými stranami a zo zákona takáto povinnosť zhotoviteľovi (žalobcovi) nevyplyva. Tvrdenie žalovaného, že dielo nebolo vykonané riadne, nebolo súdu prvej inštancie nijakým spôsobom preukázané, a teda žalovaný neunesol dôkazné bremeno, keď svoje tvrdenie o vadách diela nijako nepreukázal.

8. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že rozsah vykonania diela spochybnený nebol. Žalovaný odsúhlasil cenu za dielo akceptovaním cenovej ponuky vypracovanej žalobcom. Pasivita žalovaného jednoznačne nasvedčuje tomu, že žalobcom predloženú faktúru, napriek viacerým výzvam, bez odôvodnenia nezaplatil. Odvolací súd tak dospel k záveru, že odvolacie námietky žalovaného nie sú spôsobilé zmeniť skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

9. K odvolacej námietke žalovaného, že nemohol využiť svoje zákonné právo v podobe repliky, odvolací súd v napadnutom rozsudku uviedol, že sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v bode 16., ako aj s obranou žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu v jeho bode 3.1., a teda uvedenú námietku žalovaného v tomto smere vyhodnotil ako neopodstatnenú.

10. Vo vzťahu k námietke porušenia práva na spravodlivý proces žalovaného tým, že mu nebolo umožnené vykonať niektoré procesné práva, odvolací súd uviedol, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania, sú prostriedky procesného úkonu a procesnej obrany. Strany sporu sú povinné ich vykonať v súlade s princípom hospodárnosti konania a nesmú viesť k prieťahom v konaní. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr, ak by konala starostlivo a je plne v diskrečnej právomoci súdu, či omeškaný procesný úkon strany ospravedlní alebo nie. Poukázal pri tom na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „ústavný súd“) bližšie špecifikovanú vo svojom rozsudku. Uviedol, že sa plne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie v tom, že žalovaný nepreukázal riadne a včas tvrdené skutočnosti o tom, že dielo nebolo vykonané riadne, nepreukázal súdu, že by prípadné vady diela u žalobcu reklamoval a nepreukázal dohodu strán o povinnosti žalobcu vykonať revíziu elektroinštalačných prác a ani skutočnosť, v akom rozsahu žalobca dielo nedokončil.

11. Odvolací súd ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozsudku dostatočne vysporiadal s rozhodujúcim skutkovým stavom, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a z ktorých vyvodil svoje právne názory. Ďalej poukázal na rozhodovaciu prax najvyššieho súdu ako aj ústavného súdu, bližšie špecifikovanú v odôvodnení rozsudku, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby sa súd stotožnil so závermi strany konania a aby súd rozhodol v súlade s jeho požiadavkami, a zároveň, že súd nemusí dať odpoveď na všetky účastníkom nastolené otázky, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I a III podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny. Druhým výrokom odvolanie žalovaného proti výroku II rozsudku súdu prvej inštancie odmietol podľa § 386 písm. b) CSP, ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Dovolanie žalovaného

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote dovolanie žalovaný (ďalej aj len „dovolateľ“), prípustnosť ktorého odôvodnil § 420 písm. f), ako aj § 421 CSP.

14. Dovolateľ vzhliadol naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu je arbitrárne, a nedostatočne odôvodnené. Namietal nesprávny procesný postup spočívajúci v tom, že a) súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom na pojednávaní dňa 21.02.2024 konanie neotvoril a iba odporučil stranám pokus o zmier, čím žalovanému odňal možnosť vyjadriť sa k žalobe a predložiť dôkazy; b) žalovaný z opatrnosti doručil písomné vyjadrenie, v ktorom uplatnil všetky zákonné prostriedky obrany a priložil relevantné dôkazy, vrátane emailovej komunikácie, fotodokumentácie a cenovej ponuky; c) súd na ďalšom pojednávaní dňa 25.04.2024 uviedol, že uplatní zásadu koncentrácie konania, a na žiadne vyjadrenia ani dôkazy žalovaného neprihliadne. Súd prvej

inštancie, ako aj odvolací súd odmietol vykonať akékoľvek navrhnuté dôkazy bez toho, aby uviedol, prečo by ich vykonanie malo byť v rozpore s cieľom rýchlej a spravodlivej ochrany práv. Podľa názoru žalovaného mu týmto postupom bola odňatá možnosť obhajovať sa a spochybniť žalobcom tvrdený skutkový stav, a tým, že odvolací súd tento postup potvrdil, len prehĺbil vadu konania a spôsobil, že napadnutý rozsudok je arbitrárny, nepredvídateľný a vnútorne rozporný. Argumentoval tiež, že odvolací súd bezdôvodne a nespravodlivo aplikoval zásadu sudcovskej koncentrácie konania, neprihliadol na žiadne z namietaných skutočností, ani na písomné vyjadrenia dovolateľa a nevykonával žiadne z navrhnutých dôkazov. Ďalej namietal, že odvolací súd sa dostatočne nezaoberal dôvodmi uvedenými v odvolaní žalovaného, z akého dôvodu neuznal námietky smerujúce k prevzatíu diela, keďže žalovaný dielo od žalobcu neprevzal.

15. Dovolateľ tiež vzhliadol naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 CSP, pričom argumentoval, že nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie spočívalo v tom, že oba sudy odmietli vykonanie navrhnutých dôkazov a prijali nesprávny záver, že žalobca mal na zaplatenie žalovanej sumy nárok. Žalovaný pritom v konaní namietal a preukazoval, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy o vykonaní prác, že vystavená faktúra bola neúplná a v rozpore s cenovou ponukou, a že žalobca neskôr vzal časť žaloby späť práve pre nesúlad fakturovanej a reálnej ceny. Ďalej namietal, že emailová komunikácia z novembra 2020 preukazuje, že práce neboli dodané, ako aj to, že fotografie priestorov dokazujú absenciu elektroinštalácie.

16. Dovolateľ zároveň navrhol odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 444 CSP, ktorý odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie je pre neho bezprostredne hrozbou vážnej finančnej ujmy. Splnenie povinnosti, by pre neho znamenalo ohrozenie pokračovania prevádzky, stabilitu financovania a jeho likviditu. Uviedol, že momentálne nie je schopný uhradiť uloženú povinnosť bez ohrozenia základnej prevádzkovej likvidity a navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Vyjadrenie žalobcu k dovolaniu

17. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolateľ nevymedzil rozsah v akom napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, a teda nie je zrejmé, či ho napáda v celom rozsahu alebo len vo vzťahu k určitým výrokom. Keďže takéto presné vymedzenie určuje rozsah prieskumnej činnosti dovolacieho súdu, žalobca žiadal, aby dovolací súd dovolanie odmietol. Na námietku, že žalobca nevyužil svoje zákonné právo a v konaní bol pasívny, uviedol, že žalovaný v odpore neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a ani nepredložil žiadne relevantné dôkazy na preukázanie jeho tvrdení, a preto sa žalobca v replike nemal k čomu vyjadriť.

18. K dovolateľovej námietke, smerujúcej k neotvoreniu pojednávania na súde prvej inštancie, nemožnosti uplatniť svoje procesné práva, ako aj uplatnení koncentrácie konania, žalobca uviedol, že tieto námietky nie sú založené na pravde. Pojednávanie sa uskutočnilo dňa 21.02.2024, o čom svedčí aj zvukový záznam ďalšieho pojednávania zo dňa 25.04.2024. Zo strany žalovaného nedošlo počas tohto obdobia k žiadnej iniciatíve smerujúcej k uzatvoreniu súdneho zmieru so žalobcom. Keď sa ho snažil právny zástupca žalobcu kontaktovať, táto komunikácia bola bez odozvy a reakciou žalovaného bolo jeho vyjadrenie zo dňa 17.04.2024 predložené do súdneho spisu, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 24.04.2024, teda v deň pojednávania. Žalovaný si teda nesplnil povinnosť včasnosti podania. Zároveň uviedol, že obsahom podania boli skutočnosti, o ktorých žalovaný vedel už v čase podania odporu, a teda mali byť obsahom vecne odôvodneného odporu. Žalobca uviedol, že dovolateľ zámerne zneužíva svoje procesné práva, keď nové tvrdenia a dôkazy predkladá až na poslednú chvíľu a považuje postup súdu prvej inštancie za správny.

19. Uviedol, že dovolateľ v dovolaní, ani vo svojom vyjadrení v odvolacom konaní neuviedol žiadne ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené pred súdom. Vo vzťahu k dovolacej námietke, že odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal dôvodmi

uvedenými v odvolaní, uviedol, že tieto tvrdenia považuje za nepravdivé, naopak, z odôvodnenia vyplýva, že odvolací súd sa riadne zaoberal podstatou vecí. Tvrdenie dovolateľa, že postup odvolacieho súdu je podľa ustálenej judikatúry dovolacieho súdu arbitrárny, je nepodložené, keďže dovolateľ neuvedol žiadnu konkrétnu judikatúru, o ktorú by toto tvrdenie oprel. V dovolacej argumentácii uviedol iba subjektívny nesúhlas so závermi súdov nižších inštancií. Dovolací dôvod podľa § 421 CSP je preto neprípustný.

20. Zároveň uviedol, že žalovaný sa za účelom úhrady dlžnej sumy priznanej rozsudkom súdu prvej inštancie, ktorý bol následne potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu, snažil so žalobcom dohodnúť na jej splatení, pričom navrhoval splatenie dlžnej sumy aj splátkovým kalendárom. Súbežne však žalovaný podal dovolanie, čo svedčí o účelovosti jeho konania.

21. Vo vzťahu k návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia žalobca uviedol, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal jeho opodstatnenosť, práve naopak, z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že žalovaný nie je v nepriaznivej ekonomickej situácii, keďže ako obchodná spoločnosť vykázal za rok 2024 vlastné imanie vo výške 737 942 eur, čo preukazuje jeho stabilitu a schopnosť riadne plniť svoje záväzky. Keďže na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku nie je právny nárok, a zároveň vzhľadom na obsah dovolania je možné predpokladať, že v dovolacom konaní žalovaný úspešný nebude, žalobca žiadal, aby dovolací súd návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia nevyhovel a odklad nepovolil. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby dovolací súd dovolanie odmietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Konanie pred dovolacím súdom

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „dovolací súd“ alebo aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v dovolacom konaní v zmysle § 429 ods. 1 CSP advokátom, v rozsahu vymedzenom voči výroku I. a III. napadnutého rozsudku (potvrdzujúca časť), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

23. Dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti dovolania podaného žalovaným.

24. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

25. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a) až f) predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti).

26. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Podľa § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

28. Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

29. Podľa § 432 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

30. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP

31. Pre naplnenie prípustnosti dovolania dovolateľom vymedzeného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP (vychádzajúc z obsahu dovolania) je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1) nesprávny procesný postup súdu, 2) tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3) intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ v rámci tohto dôvodu namietol, že rozhodnutie odvolacieho súdu je arbitrárne a odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie. Namietal nesprávny procesný postup spočívajúci v postupe súdu prvej inštancie na pojednávaní dňa 21.02.2024, keď súd neotvorili pojednávanie a iba odporučil stranám konania pokus o zmier, čím žalovanému odňal možnosť vyjadriť sa k žalobe a predložiť dôkazy. Na pojednávaní dňa 25.04.2024 súd prvej inštancie uplatnil zásadu koncentrácie konania a odmietol vykonať navrhnuté dôkazy bez riadneho odôvodnenia. Nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie teda mal spočívať v odňatí možnosti dovolateľovi obhajovať sa a spochybniť žalobcom tvrdený skutkový stav.

32. Dovolací súd uvádza, že podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (napr. nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 26/94 zo dňa 10.05.1994). Pod pojmom „nesprávny procesný postup“, ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP možno rozumieť aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť (nielen uvedenie „aspoň nejakých“ dôvodov, ale dostatočných argumentov reagujúcich na relevantné námietky a tvrdenia strán zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom, viď napr. uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 419/2021 zo dňa 30.09.2021), nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany. Nemožno totiž oddelovať procesný postup súdu a rozhodnutie, ktoré je jeho sumárom a výsledkom, pretože celý faktický procesný postup súdu a naň nadväzujúci myšlienkový pochod hodnotenia skutkového stavu a jeho subsumovania pod relevantnú právnu normu je stelesnený v odôvodnení rozhodnutia súdu a práve cez odôvodnenie rozhodnutia musí byť preskúmateľný (pozri aj nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 120/2020 zo dňa 21.01.2021, body 37. až 41.).

33. Dovolací súd uvádza, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré má tvoriť predmet vecno-právneho prieskumu v dovolacom konaní, má byť a priori preskúmateľné. To znamená, že má obsahovať dostatok dôvodov a ich vysvetlenie má byť zrozumiteľné, bez vnútorných rozporov, protirečení, má byť tiež koherentné s právnou úpravou, konzistentné vzhľadom na posudzovaný

skutkový a právny stav vo veci a v neposlednom rade presvedčivé. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, ktorým podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, môže byť stručnejšie. Aj pri stručnejších dôvodoch je však podmienkou pre naplnenie práva na spravodlivý súdny proces zrozumiteľnosť a celková presvedčivosť týchto dôvodov.

34. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 46/05 zo dňa 29.06.2005). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 76/07 zo dňa 06.12.2007).

35. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie čo do výroku I. a II. ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP, stotožňujúc sa v celom rozsahu i s jeho odôvodnením. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí pritom jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu. Odvolací súd spravidla v takomto svojom rozhodnutí preberá skutkové a právne závery súdu prvej inštancie. Takýto postup reaguje na súdnu prax v prípadoch úplných a presvedčivých rozhodnutí súdov prvej inštancie, kedy odôvodnenie rozhodnutia odvolacích súdov je len kopírovaním vecne správnych dôvodov. V takých prípadoch rozhodnutia obsahujú sporovým stranám známe podania, známe napadnuté rozhodnutia (rozsudok alebo uznesenie) a v závere obsahujú už len stručné konštatovania o správnosti a presvedčivosti rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje.

36. Z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP vyplýva, že súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

37. Podľa § 393 ods. 2, 3 CSP, v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 CSP tým nie sú dotknuté.

38. To znamená, že odvolací súd v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, sa môže v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Platí však aj to, že odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozhodnutia obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

39. Dovolací súd tak posúdil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu komplexne aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spĺňa všetky predpoklady

pre zrozumiteľné a presvedčivé rozhodnutie odvolacieho súdu v zmysle vyššie uvedených zákonných požiadaviek. Ak by sa aj rozhodnutie javilo stručnejšie v niektorých reakciách odvolacieho súdu na námietky žalovaného, nemožno konštatovať, že by táto stručnosť dosiahla intenzitu porušenia práva na spravodlivý súdny proces.

40. Po preskúmaní veci v kontexte zohľadnenia práva na spravodlivý proces, dovolací súd dospel k názoru, že v posudzovanej veci odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je nepresvedčivé a nepreskúmateľné a spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia. V dôvodoch svojho rozhodnutia odvolací súd uvádza, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah odvolania žalovaného, vyjadrenie žalobcu, zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov sporových strán, tiež sa vysporiadava s podstatnými odvolacími námietkami. Odvolací súd jasne a zrozumiteľne vysvetľuje, prečo rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a akými podstatnými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil, konštatujúc, že záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní žalovaného nároku je vecne správnym.

41. K námietke dovolateľa, že odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie odmietli vykonať navrhnuté dôkazy, znemožnili mu sa vyjadriť k veci a neprihliadali na namietané skutočnosti, ani na písomné vyjadrenia žalovaného dovolací súd uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktorým odvolací súd potvrdil vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca bol zhotoviteľom diela a žalovaný objednávatelom diela. Zmluva medzi stranami sporu bola uzavretá v ústnej forme. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný cenovú ponuku odsúhlasil, žalobca dielo zrealizoval a na tomto základe vystavil žalovanému faktúru, ktorú žalovaný napriek výzvam neuhradil. V priebehu konania žalobca zobral v časti istiny žalobu späť a predmetom sporu zostal peňažný nárok v sume 8 804,80 eur (zhodne s odsúhlasenou cenovou ponukou). Uviedol, že strany v konaní si osobitne nedohodli ďalšie zmluvné podmienky a žalovaný si vady diela u žalobcu neuplatnil. Existenciu väd tvrdí až v súdnom spore. Argument žalovaného, že k vykonaniu diela nedošlo, nakoľko neoddeliteľnou prílohou faktúry mal byť súpis prác a služieb, je v danom prípade irelevantný, nakoľko nebola preukázaná takáto dohoda medzi zmluvnými stranami a zo zákona takáto povinnosť zhotoviteľovi nevyplyva. Obranu žalovaného, že dielo nebolo vykonané riadne žalovaný v konaní nepreukázal.

42. Vo vzťahu k odvolacej námietke, že žalovaný nemohol využiť svoje zákonné právo v podobe repliky, odvolací súd uviedol, že sa plne stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie, pričom poukázal na bod 16 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorej sa touto otázkou zaoberal. Vysvetlil princíp rovnosti zbraní v konaní pred súdom, zároveň poukázal na povinnosť procesnej aktivity strán sporu, povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň na zákonné limity princípu kontradiktórnosti, najmä na povinnosť súd doručovať procesné úkony stranám konania len v prípadoch výslovne stanovených zákonom. Odvolaciu námietku posúdil ako neopodstatnenú.

43. Vo vzťahu k uvedenej námietke taktiež uviedol, že sa stotožnil aj s argumentáciou žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu v jeho bode 3.1., v zmysle ktorej bolo povinnosťou dovolateľa tvrdiť podstatné skutočnosti už v podanom odpore a na ich preukázanie tiež predložiť dôkazy, teda odpor vecne odôvodniť, čo však žalovaný neurobil. Aj na základe uvedenej argumentácie odvolaciu námietku žalovaného posúdil ako neopodstatnenú. Nad rámec uvedeného k namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces ďalej uviedol, že o jeho porušenie ide vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodnení záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Uviedol, že takéto pochybenie zo strany súdu prvej inštancie nezistil. Ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež podrobne vysvetlil účel a spôsob uplatňovania sudcovskej koncentrácie, ako aj to, kedy a za akých okolností má povinnosť strana konania vykonať procesný úkon tak, aby bol vykonaný včas. Poukázal pri tom na ustálenú rozhodovaciu prax ústavného súdu bližšie špecifikovanú v odôvodnení napadnutého rozsudku. Záverom uviedol, že v zhode s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal riadne a včas tvrdené skutočnosti o tom, že dielo nebolo vykonané riadne, nepreukázal súdu, že by prípadné vady diela u žalobcu reklamoval a nepreukázal dohodu strán o povinnosti žalobcu vykonať revíziu elektroinštalačných prác a ani skutočnosť v akom rozsahu žalobca dielo nedokončil.

44. Dovolací súd uvádza, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva naplnenie požiadavky riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdov nižších inštancií, ako aj dodržanie zásady rovnosti účastníkov konania v zmysle čl. 6 Základných princípov CSP, ako aj zohľadnenie povinnosti strany sporu označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi v zmysle čl. 8 Základných princípov CSP, keď súdy v priebehu konaní postupovali plne v súlade s účelom ich rozhodovania sporu medzi žalobcom a žalovaným za primeranej aplikácie zásady spravodlivého súdneho procesu, vyplývajúcej z Ústavy SR a Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv (ďalej aj „Dohovor“).

45. Dovolací súd pripomína, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, hodnotením dôkazov (uznesenie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 22/04 zo dňa 30.01.2004) a ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 50/04 zo dňa 03.03.2004).

46. Najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že rozhodnutie súdu, iné ako strana v konaní očakáva, resp. nesúhlas s rozhodnutím súdu, nie je a priori porušením práva na spravodlivý proces, ani princípu legitímneho očakávania rozhodovania súdu, ako ani princípu samotnej právnej istoty. Nemožno totiž stotožňovať právo na súdnu ochranu s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (uznesenia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 4/94 zo dňa 19.01.1994, II. ÚS 3/97 zo dňa 19.03.1997, I. ÚS 204/2010 zo dňa 27.05.2010).

47. Účelom dovolania ako výnimočného opravného prostriedku je v danom prípade podľa vymedzenia daného dovolaním (§ 440 CSP) identifikovať a napraviť zistené procesné pochybenia (vady zmätočnosti) najzávažnejšieho charakteru, dosahujúce až ústavnoprávny rozmer. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, že došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu skutočne došlo.

48. S poukazom na uvedené dovolací súd nevzhliadol taký nedostatok v argumentácii odvolacieho súdu, ako aj v konaní predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozsudku, ktoré by malo za následok porušenie práva na spravodlivý proces tak, ako to namietal dovolateľ. Dôvod, na základe ktorého rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I a III odvolací súd potvrdil, odvolací súd podrobne vysvetlil a zrozumiteľne zdôvodnil. Rozsudok odvolacieho súdu obsahuje dostatočnú argumentáciu k relevantným odvolacím námietkam žalovaného a nie je ho možné považovať za nedostatočne odôvodnené, resp. prekvapivé. Námietka nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je nedôvodná, preto v posudzovanom prípade nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ktorá by znamenala porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, a preto dovolanie žalovaného v tejto časti dôvodov ako nedôvodné podľa § 447 písm. c) CSP odmietol.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 CSP

49. Dovolateľ tiež vzhliadol prípustnosť dovolania v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 421 CSP, pričom uviedol, že odvolací súd potvrdil rozhodnutie založené na nesprávnom posúdení veci. Teda k nesprávnemu právnemu posúdeniu malo dôjsť na súde prvej inštancie ako aj na odvolacom súde. Zároveň namietal, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávne zistenom skutkovom stave, keďže žalovaný dielo neprevzal a v konaní uvádzal, že dielo vykonané nebolo. Ako právnu otázku uviedol, či je možné priznať cenu diela zhotoviteľovi, ak objednávatel dielo neprevzal a jeho vykonanie nebolo preukázané. Namietal, že nevykonanie navrhnutých dôkazov malo za následok zistenie nesprávneho skutkového stavu, že žalobca mal nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Takýto postup súdov nižších inštancií považoval za arbitrárny a nezlučiteľný s princípom spravodlivého procesu.

50. Dovolací súd uvádza, že pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP,

má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom právnu otázku zásadného právneho významu, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. ktorá ešte v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania.

51. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku hmotnoprávnu alebo procesnoprávnu (nie skutkovú), na vyriešení ktorej spočívalo napadnuté rozhodnutie. Právna otázka musí byť označená v dovolaní spôsobom jasným, určitým a zrozumiteľným. Dovolateľ musí uviesť, v čom spočíva nesprávnosť jej riešenia a ako mala byť správne riešená.

52. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo ku kľúčovým záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 CSP.

53. Pri skúmaní obsahu dovolania z hľadiska jeho prípustnosti podľa § 421 ods. 1 CSP, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie v tejto časti nie je prípustné, pretože dovolateľom nastolená právna otázka smeruje k zistenému skutkovému stavu veci, a nie je ani otázkou kľúčovou pre rozhodnutie odvolacieho súdu, hoci sa ňou súdy pri posudzovaní veci zaoberali. Podstatnou otázkou pre rozhodnutie súdov nižšej inštancie bolo unesenie dôkazného bremena tvrdených skutočností, ako aj včasnosť ich preukázania v zmysle základných princípov konania. Keďže k tejto kľúčovej otázke dovolanie nesmeruje, vyriešenie dovolateľom nastolenej otázky by nemalo dopad na posúdenie správnosti či nesprávosti záveru súdu o vyhovení žalobe o zaplatenie dohodnutej ceny podľa zmluvy o dielo.

54. Dovolací súd považuje za potrebné uviesť vo vzťahu k právnej otázke nastolenej dovolateľom, že na to, aby mohol dovolací súd pripustiť dovolanie z uvedeného dovolacieho dôvodu, je potrebné aby dovolateľ vo svojej argumentácii vo vzťahu k uvedenej právnej otázke poukázal na rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, resp. argumentoval v tomto smere. Teda či sa odvolací súd pri rozhodovaní odklonil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo či posudzovanú otázku dovolací súd doposiaľ neriešil, prípadne, či je posudzovaná právna otázka rozhodovaná dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom prípade tak dovolateľ neučinil. Jeho dovolacia argumentácia vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 CSP smerovala k nesprávnemu procesnému postupu súdov nižších inštancií a k ustáleniu skutkového stavu.

55. Zákon viaže prípustnosť dovolania v ustanovení § 421 ods. 1 CSP v písm. a) a c) výlučne na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR ako súdu dovolacieho (k tomu vid' aj rozhodnutie sp. zn. 6Cdo/29/2017 zo dňa 24.01.2018, ktoré občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR dňa 10.10.2018 prijalo ako judikát pod č. R 71/2018, právna veta ktorého znie: „Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletine Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV. vydaných ŠEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986.“, ako

aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/29/2019 zo dňa 29.05.2020).

56. Dovolateľ záverom dovolania žiadal podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd o odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Uviedol, že napadnutý rozsudok je pre neho bezprostrednou hrozbou vážnej finančnej ujmy, keďže dovolateľ podniká v sektore gastronómie a splnenie uloženej povinnosti by ohrozilo pokračovanie jeho prevádzky, stabilitu financovania a jeho celkovú likviditu.

57. Posúdením návrhu dovolateľa o odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku najvyšší súd nezistil splnenie podmienok pre vyhovieť návrhu v zmysle ustanovenia § 444 ods. 2 CSP, a preto v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Uvedený procesný postup je udržateľný z ústavnoprávneho hľadiska (m. m. uznesenia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 158/2022 zo dňa 23.03.2023, sp. zn. IV. ÚS 442/2022 zo dňa 20.09.2022).

58. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže nebolo zistené splnenie podmienok prípustnosti dovolania podaného dovolateľom z dôvodov vyvodzovaných z § 420 CSP (vady zmätočnosti) ako ani z dôvodov podľa § 421 ods. 1 CSP (vada nesprávneho právneho posúdenia veci), dovolací súd v celom rozsahu dovolanie odmietol (§ 447 písm. c/ a písm. f/ CSP) bez toho, aby sa zaoberal posúdením veci vo vecno-právnej rovine.

59. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalovanému rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

60. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.